

ÓHEGY-HÍREK

ÓBUDA HEGYVIDÉKIEK EGYESÜLETÉNEK LAPJA • XVIII. ÉVFOLYAM 1. SZÁM • 2013. FEBRUÁR

Értelmen túl

címmel

Ekési Orsolya

fotóművész, és

Nagy Lajos

festőművész

közös kiállítása nyílik
a Táborhegyi Népházban.

**február 8-án,
pénteken 18.00 órakor.**

Megnyitja

Török Gábor

grafikusművész

Közreműködik:

Larnakh együttes

(Részletek a 11. oldalon)

Vasárnapi mozi

február 10-én, 17.00 órakor,

Roman Polanski: Halál és a lányka /1994/

február 24-én, 17.00 órakor,

Roman Polanski: Szellemiró /2010/

(Részletek a 3. oldalon)

Autóbusz-

kirándulás

Máramaros vidékére.

Útitervezetése

február 14-én, csütörtökön

18.00 órakor

a Táborhegyi Népházban.

(Részletek a 11. oldalon)

ÓHEGY FARSANG

A TÁBORHEGYI NÉPHÁZBAN (1037 Bp. Toronya u. 33.)

február 9-én, szombaton, 19 órától

A bált megnyitja

Kelemen Viktória

Óbuda-Békásmegyer alpolgármestere

Műsor:

Jazz-, és klasszikus balett bemutató

előadja a „Körbeszintiszta – Tánc” gyermek és ifjúsági csoportja,
Szolga Beáta vezetésével

Szkandarani

(a Menta hastáncspot műsora Holup Orsolya vezetésével)

Bajor táncbemutató

előadja az Óhegy Egyesület ALERTON Táncsoportja
(betanította és a koreográfiát készítette: Holup Orsolya)

- **Gyermek és felnőtt jelmezverseny**
- **Tombola**
- **A jó hangulathoz a zenét D.J. Sugár Gyuri szolgáltatja!**

Belépőjegy: felnőtteknek: 1 500. Ft, (tagkártyával: 1 000. Ft),
gyerekeknek (18 éves korig): 500 Ft

Kérjük kedves vendégeinket, hogy jelmezben érkezzenek,
ezzel különlegessé varázsolják farsangi ünnepünket.

A kisorsolásra kerülő tárgyakat ismét
az AURA Első Egzotikus Lakberendezési és Ajándék Központ biztosítja!
Bp., Vihar u. 22.

Mindenkit sok szeretettel vár az Óbuda-Hegyvidékiek Egyesülete!

Programok:

Kiállítás	február 8. p.	18.00
Óhegy Farsang	február 9. szo.	19.00
Vasárnapi mozi	február 10. vas.	17.00
Autóbuszút megbeszélés	február 14. cs.	18.00
Vasárnapi mozi	február 24. vas.	17.00

**A következő lap megjelenésének
időpontja: 2013. február 28.**

Amikor befizetett adójának 1%-a fölött rendelkezik, kérjük, jelölje meg:

Kedvezményezett neve:

Óbuda-Hegyvidékiek Egyesülete

Adószáma:

18088476-1-41

A kapott összeg a környezetünk ápolásával kapcsolatos költségek fedezésére,
és kedvezőbb működési feltételeink megteremtésére használjuk fel.

Közösség és építészet

Zsigmond László építész székfoglaló kiállítása a Kiscelli Templomtérben

A Magyar Tudományos Akadémia az irodalom és a művészetek jeles képviselői számára 1992-ben megalapította a Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémiát, amely az MTA társult intézménye, de külön alapszabályval rendelkező, önálló szervezet. Idén Zsigmond László, Ybl díjas építész választották az Építőművészeti Osztály tagjává. Zsigmond László január 24-én tartotta székfoglaló kiállítását „Közösség és építészet” címmel a Kiscelli Múzeum Templomtérében.

Építészeti munkásságát bemutató tablók beborították a templom falait. Fiatalkor ellenére számtalan megvalósult épület, épület-együttes dicséri munkásságát. Több település, mint például Veresegyház, Rácalmás, Mátészalka, Sárvár főépítészeként hozzájárult fejlődéséhez, arculatuk kialakításához. Építész tervező irodája, a Kvadrum Építész Kft. rendszeresen részt vett a katasztrófa sújtotta települések, a beregi árvíz után Tákos, a borsodi árvíz után Felsőszolca és a vörösiszap katasztrófát követően Devecser, Kolontár újjáépítésében.

A tagságot igazoló oklevelet Ferenc Győző a Művészeti Akadémia ügyvezető elnöke adta át a megjelent akadémiai tagok,

polgármesterek, kollegák és vendégek előtt.

Zsigmond László rövid beszédében az építészet helyzetéről beszélt.

„Az építészet jelen állapota szerint megerősítésre szorul. Megkérdőjeleződött az eredendő állapot, az építészet helye a művészetek között. Az ok a pénzvilág és a politikai hatalom erőteljes befolyása a szabadság felszámolására, ezáltal az építészet társadalmi elfogadottságának nagymértékű csökkenése. – mondta. Majd a főépítész tevékenységét illetően megjegyezte:

„Szerencsésnek mondhatja magát az építész, ha olyan a sorsa, hogy lehetősége nyílik közösségekkel találkozni, és velük együtt alakítani a közös történetet. Számomra a szolgálatnak és a felelősség vállalásának formája a főépítészeti munka lett. Ezen a területen adódott a legtöbb találkozási pont és a legszélesebb köre a feladatoknak. Nyaraló bővítéstől a település nagyságú fejlesztésekig gazdája lehetek több falu és város épülésének. A főépítészség soha sem a hivatalt jelenti, hanem a legkülönbözőbb feladatokat a

néptanítói munkától, a városkép megrajzolásán át az épületek megépítéséig.”

„A közösen megélt dráma részének lehetősége van arra, hogy a történetekre emlékezve megülje, mit jelentett számára a megszülető gondolat és annak megvalósulása. ... Azt gondolom, mindannyiunknak elegendő bátorságra van szüksége ezen a szabadságot erősítő úton, és mindenki annyit felelősséget kell magára vevyen, amennyit a közösséggel együtt elbírt.”

Gratulálunk kedves remetehegyi barátunknak, Egyesületünk tagjának, és további munkájához sok energiát kívánunk. Gratulálunk feleségének, Zsigmond Ágnes építésznek is, aki tervezőtársként kezdetektől fogva kiveszi részét az építész alkotó munkában. Továbbá drukolunk Ármin fiának, aki napjainkban védi diplomáját a BME Építészmérnöki Karán.

Trelly Levente: A hegyről a Telepre

Na nem kell a címből már is azt gondolni, hogy ez egy szociális érzékenységgel írás lesz, amiben a főhős életszínvonal változásának okait, sorsának körülményeit vizsgáljuk. Jelen esetben a Telep egy belvárosi vendéglátó-ipari egység, vagy ahogy magukat hirdetik: egy összművészeti bemutatótér.

Trelly Levi - korához mérten – régi motoros a hegyi lejtőkön, a Rákócziiban kezdődött neveltetése. Nem sok emlékem van róla az iskolából, mert akkor is inkább gördeszkázott, nem pedig a salakon rúgta a bőrt, ahogy mi. Majd még idő előtt fejezte be erdőaljárás tanulmányait, hogy Németországban, egy bentlakásos kollégiumban tanuljon. Aztán a későbbiekben előfordult, a közös ismerősök kapcsán – mégiscsak egy vidéki falu az Óhegy – hogy náluk rendezett kertü sütőgetések alkalmával találkoztunk. De az

elmúlt egy évben kéthetente rendszeresen találkozunk a Telepen. A Telep 2010-ben úgy indult, hogy néhány fiatal – köztük Levente - felismerték, hogy igény volna Budapestén egy olyan, szabad felfogású és nyitott művészeti alkotótérre, ahol a kevésbé ismert, vagy ismeretlen, tehetséges fiatalok lehetőséget kapnak arra, hogy bemutassák alkotásaikat a közönségnek. A földszinten kávézó működik, ami estefelé már inkább hangosabb bárként üzemel, a pinchehelység különböző workshopoknak ad helyet. Ide tévedve, fa alapanyagokat, szöveteket, ragasztót látunk, attól függően, hogy mit hagytak legutóbb hátra az alkotók. A lényeg a galérián található. Ez egy kiállítóter, ahol kéthetente más-más program várja a látogatókat. Hétfőnként például filmklub. A Benny Videója. A Telep változatos programjait Leviek

szertették volna kiegészíteni egy filmklubbal, így kerültünk képbe mi, a Népházban akkor már két éve sikeresen működő Vasárnapi Moziival. A kezdeti vetítések itt is hasonlóképpen kezdődtek, mint annak idején a hegyen: volt hogy az egyesület projektorát kértük kölcsön a vetítéshez. De ez beillik a „telepi” légkörbe, a helyet inkább a lelkesedés jellemzi, mint a

profizmus. Többek között ezért is sikerül megőriznie közvetlenebb, személyes mivoltát. Kiállítónak bárki jelentkezhet, ha a műveit elég érdekesnek találják és együtt tudnak dolgozni a szervezőkkel, a kiállítás már be is került a Telepre. A szervezők saját energiából, szponzor nélkül újították fel a helyiséget, mindenki csak önzetlenül hozzátett a Telep épüléséhez. Trelly Levi felől a megjelenés kialakításáért: az asztalok, a polcrendszer, a pult, a lépcsőborítás, a párkány, a bükkfakockákkal díszített pult, és az általa fabrikált gördeszkák elhelyezésért, amik nem csak esztétikai célt szolgálnak: az ügyesebbek ki is próbálhatják. De nem csak a látszaton fedezhető fel Levi közreműködése. Ha véletlenül a belvárosban jár az ember, és betér a Telepre, nagy eséllyel találkozhat egy régi hegyi ismerőssel.

Varga Szabolcs

Körbeszintiszta- tánc csoport

Farsangi bemutató

A Körbeszintiszta-tánc csoport évek óta működik a Táborhegyi Népházban. A csoport vezetője Szolga Beáta táncművész és táncpedagógus. Sok kedves, óvodás korú kisliskolás és tizenéves lányok vesznek részt a foglalkozásokon. A tánctanulásra vágyó gyerekek itt megismerkedhetnek a klasszikus balett értékeivel épp úgy, mint a jazz táncsal, és egyéb táncstílusokkal.

A csoport tagjai ezúttal klasszikus balett és jazz elemekből álló vidám táncokat mutatnak be a Farsangon megjelenő vendégeknek.

Szervezők

Csatlakozz hozzánk!

Magyar Csillagászati Egyesület
Polaris Csillagvizsgáló

1037 Budapest, Laborc u. 2/c.

Az 1946-ban alapított Magyar Csillagászati Egyesület hazánk legrégebb és legnagyobb létszámú csillagászati szervezete, melynek tagjai Magyarországon és a határon túl is tevékenykednek. Egyesületünk tudománynépszerűsítő és tehetséggondozó munkája mellett szervezi az amatőr-csillagász mozgalmat, koordinálja a megfigyelőmunkát, táborokat, országos bemutatókat és találkozót szervez, továbbá üzemelteti az óbudai Polaris Csillagvizsgálót.

A Magyar Csillagászati Egyesület kiadványokkal, honlapokkal rendezvényekkel, tanácsadással segíti tagjait és minden érdeklődőt, hogy elmélyíthessék ismereteiket, megfigyeléseiket végezhesenek, távcsövet építhessenek. Illetményként kapják a Meteor című havi folyóiratunkat és a Meteor csillagászati évkönyvet. Az Egyesület helyi csoportjai és szakcsoportjai segítik a hasonló érdeklődési amatőr-csillagászok közös munkáját.

Magyar Csillagászati Egyesület
(<http://www.mcse.hu>)

Lapunk, a Meteor: <http://meteor.mcse.hu>

Évkönyvünk: <http://evkonyv.mcse.hu>

On-line belépés az MCSE-be:
http://www.mcse.hu/belepes_az_mcse-be

Honlapunk: <http://polaris.mcse.hu>

Csatlakozz hozzánk!

Mizsér Attila

Farsang

A magyar elnevezés egyes kutatók szerint a német „faseln” (fecsegní, pajkos dolgokat űzni) szóból ered, míg mások szerint a „fastnacht” (farsang éjszakája) szóból származik. Hozzánk az osztrák-bajor tájszólású „Vaschanc” formában került át. A hetekig tartó vigasság a karácsonyi ünnepeket követően vízkeresztől (január 6-tól) a húsvét vasárnapját megelőző 40 napos böjt kezdetéig tart. Eredete visszavezethető az ókori római „Saturnalia” ünnepekre. A velencei farsang vagy karnevál (ez utóbbi kifejezés a „carne-valet” vagyis: „hűs Isten veled” szözlásból származik) a leghíresebb európai mulatság-sorozat ebben az időszakban. A szerencsés karneváli résztvevők mintha időutazáson vennének részt; Velence keskeny utcáin, lagunáiban lépten nyomon fantasztikus, káprázatos jelmezes alakokkal találkozhatnak – mint a reneszánsz idejében. (Hölgyeim, vigyázat! Casanova is bármikor felbukkanhat!)

Hazánkban feljegyzéseink a 15. századtól – Mátyás király korától – vannak farsangi mulatságokról. Feltehetően Beatrix királyné hozhatta magával Itáliából az életörömöt sugárzó ünnepségeket. A királyné maga is többször kért álarckokat, maszkokat nápolyi rokonaitól. A farsangi mulatságok általános elterjedése mégsem olasz gyökere.

A török hódoltság utáni időkben (a 17-18. században) a magyar lakosság létszáma nagyon lecsökkent. Az új betelepülők legnagyobb számban németek voltak. Kultúrájuk erős hatást gyakorolt a helyi lakosságra, így számos, a farsanghoz kapcsolódó szokásunk is tőlük ered: így pl. az ünnep neve és a bálók, táncos mulatságok szokása. Szinte minden falu tartott bált a fonókban. A későbbiek során a céhek, az azonos munkát végzők csoportjai (pl. tűzoltók, bányászok stb.) is külön-külön bálokat szerveztek.

A hiedelmek, szokások többsége régebben a vigasság utolsó időszakára („farsangvasárnapra”, „farsanghétfőre”, „húshagyókeddre” vagyis a „farsang-farkára”) összpontosult: álarcos, jelmezes alakoskodók-

kal, dramatikus játékokkal. Ezeknek a játékoknak az eredete még az ősi magyar termés- és termékenységi varázslásokra, a halál és az újjászületés ünnepeire vezethető vissza. Mohácson ma is élő, óriási látogatottságnak örvendő hagyomány a délszláv eredetű „busójárás”. A rémisztő álarckokban való felvonulással egykor a törököket akarták megijeszteni és elűzni. A gonosz elűzésével utat engednek a melegnek, a nap, az eljövendő tavasz születésének.

A farsang búcsúztatóját, a farsangtemetést, téltemetést a húshagyó keddi utolsó nagy lakomázások után tartották, tartják meg. Ilyenkor elégetik a telet jelképező szalmabábut, majd az ezt megünnepelő mulatozás után kezdetét veszi a „nagyböjt”. Ez idő alatt már csak emlékezni lehet a jó zsíros, húsos ételekre, fogyasztani nem szabad őket. A farsangi báloknak, mulatságoknak is csak az emléke marad meg (és a rádöbbenés, hogyha a nagy házasságszerző forgatagokban vőlegény lett valaki!). Az elkövetkezendő hat hét Jézus Krisztus kereszthalálára, majd feltámadására, a „húsvétra” való lelki előkészület időszaka lesz.

Benyőné dr. Mojszis Dóra

Vasárnapi moziban:

Polanski, a politikus

A lengyel rendezőtől bizonyára mindenki tud mondani legalább egy filmet, mint például az Iszonyatot Catherine Deneuve-vel, vagy a Vámpírok bálját – amiben maga Roman Polanski alakítja a főhőst –, a Kínai Negyedet Jack Nicholsonnal, vagy a Zongoristát, amiért Oscar díjjal jutalmazták. A filmklub látogatói is emlékezhetnek rá, hiszen az ősszel vetített Pusztá formalitás című filmben ő alakította a kérlelhetetlen nyomozót is.

A sokoldalú filmes a politikától sem idegenkedik, több filmjének is vezérfonala a lelket és társadalmat formáló jelenség. Egyik ilyen témájú filmjét a Halál és a lánykát, amely közvetlenül a chilei Pinochet rezsim után játszódó kamaradráma, február 10-én vetítjük. Ariel Dorfman, 1991-ben publikált könyve alapján készült filmben egy diktatúra utóéletét látjuk egy személyes drámába ágyazva. A feszültséggel teli műben

Ben Kingsley és Sigourney Weaver fokozzák az izgalmakat.

Február 24-én a rendező egy egészen friss munkáját mutatjuk be; a Szellemírót két évvel ezelőtt vetítették a mozik. A szellemírót az, aki híres emberek helyett, az ő nevük alatt írja meg a bestsellernek szánt önéletrajzi könyvet. Ezt a személyt Ewan McGregor alakítja, akit arra kérnek föl, hogy a leköszönt brit miniszterelnök – Pierce Brosnan – életrajzát írja meg, memoárjai alapján. Az író egyszerre merül el munkájában és a politika mocsarában: egyre több kétes és elbizonytalanító részlet lát napvilágot a volt miniszterelnökről a médiában és visszaemlékezéseiben egyaránt. Ahogy egyre több információ derül ki, nem csak a politikusról alkotott idealizált kép kezd veszélybe kerülni, hanem az író élete is. Mindenkit szeretettel várunk februárban is!

Varga Szabolcs

Nyulász Péter:

Farsang

*Van egy vágyam: gomba lenni,
nagyra nőni fél nap alatt,
lenne rajtam csipkegallér,
és egy jó nagy pöttyös kalap.
Meggondoltam mégse gomba,
inkább messze szálló lepke,
fejem búbján két kis csápom,
bátamon meg szárnyam lenne.
Pille nem jó, hanem cica!
Elég lesz egy csíkos ruha,
cérna bajusz, hosszú farkok,
láthatnák, hogy macska vagyok.
Talán mégis rendőrként inkább,
tányérsapkás, komoly, délceg,
esetleg egy kalóz vezér,
vagy egy fehérvörös lovag herceg.
Van még pár nap eldönteni,
mi legyen a tuti jelmez,
Az a fő, hogy nemsokára
felvonulós jelmezből lesz.
Ágyú dördül, sípszó barsan,
fület sértő-bántó fals bang.
Dudafúfó, kerepelő,
télkergető, zsongó farsang.*

Kiscelli Kálvária felújítása

Munkálatok alapfeltárással kezdődtek. Az eredeti kőből készült stációk 50-60 cm mélységben lettek beásva és körbedöngölve földdel, nemcsoda, hogy egykoron kidőlték. A beton stációoszlopok sem alaptesten álltak, csupán a műkő oszlopok. Bontásuk nem volt komoly műszaki feladat.

A művelet két teherautó segítségével történt, mert a gyalogösvényen az 5 tonnás teherautó nem fért el. Ezért egy 1,5 tonnás daruzott teherautó ment bontani, ami a kőveket kihozta és pakolta át a nagy teherautóra. A parkban, a történelem során szétszórt, és még használható eredeti stációkőveket a Csúcs Alpin Kft. munkagépe gyűjtötte össze.

Az Épkő Kft.-nél megindult az öt elemből álló stációoszlopok faragása. Elkészültek lábazatok és oszloptörzsek. Az osztópárkányból, képszekrényből és koronázópárkányból csak mintapéldányok készültek. Ideiglenesen összeállítottak egy oszlopot is, melynek minden eleme a barnás árnyalatú, budakalászi mészkőből készült.

Továbbá megtisztították a helyszínről beszálított, néhány eredeti ezüsthelyi kvarchomokkó lábazatot és oszlopot, valamint megfaragtak egy osztópárkányt is. Munkálatok során kiderült, hogy az ezüsthelyi kőanyag sérülékeny, faragás közben törik, porlik. Mind a lábazati elemek, mind a finom tagozatokkal rendelkező elemek már a műhelyben javításra szorulnak, kihelyezésüket követően pedig akár már 3 éven belül szükségessé válhat az újbóli restaurálásuk, kőszilárdító bevonatok alkalmazása esetén is.

Január 22-én helyszíni szemlére került sor, melyen az építettn, a kivitelezőn valamint a képeket festő művészen túl résztvett a Kulturális Örökségvédelmi Iroda képviselője, és a felkért kőszobrász restaurátor szakértő is.

Jelenlévők úgy határoztak, hogy mind a 14 stációt újonnan bányászott budakalászi mészkőből kell készíteni. Az eredeti ezüsthelyi kvarchomokkó ugyanis valóban nem alkalmas finom tagozatú párkányelemek gyártására. Ugyanakkor a meglévő kőelemekből egy komplett stációt kell összeállítani, és a Kiscelli Múzeum kőtárában elhelyezni, ezzel megőrizve a jelen állapotot az utókor számára.

Időközben a képtáblák is elkészültek. A képek terveit a művész megfestette, amelyet Tavasz Gellért plébános úr ikonográfiai szempontból jóváhagyott, a képek feliratait pedig korrigálta. A tervek ezt követően az Iparművészeti Lektorátus bizottsága elé kerülnek bírálatra.

Különös gondot okozott a festékanyag meghatározása. Megoldást a KEIM cég által gyártott vízüvegbazisú festékanyag hozott, amely jól színezhető, időjárásálló, párszellőző, és bírja az antigrafit bevonatot. E festékanyagból épülethomlokzatokon már korábban megfestett képek több évtizedes próbát is kiálltak, bizonyítva alkalmasságukat.

A munkálatok a tervezett ütemben haladnak. Bízunk abban, hogy március második felében a stációk festett képekkel a helyszínen állnak.

Felcsuti László

Összeállított stáció oszlop (2013.01.22.)

Restaurálandó stációoszlop kiemelése (2012.12.03.)

Parkolási rendszer Óbudán

Óbuda-Békásmegyér vezetése az elviselhetlenségig megnövekedett átmenő forgalom okozta terheltség miatt, a kerület lakóinak védelmében döntött a fizető parkolás bevezetése mellett 2012 szeptemberében. A városrészt ugyanis gyakorlatilag P+R parkolóként használják az agglomerációból a fővárosba érkezők. A II. és a XIII. kerület fizetős parkolási rendszere, valamint a városhatárra tervezett P+R parkolók megépítésének elmaradása kényszerhelyzetbe hozta Óbudát. Annak érdekében, hogy a kerületi lakosok parkolni tudjanak otthonuk közelében vagy ügyintézés közben, a fizető rendszer bevezetése volt az egyetlen megoldás.

Az eredeti tervek szerint 2013 áprilisától lépett volna életbe az új rendszer a Szépvölgyi út – Bécsi út – Bogdáni út által határolt területen. Az önkormányzati törvény változása mindezt felülírja, a kerületeknek ugyanis meg kell egyezniük a fővárossal a parkolási rendszer kialakításáról és működtetéséről. A jogszabályváltozás értelmében a kerületek által működtetett parkolási rendszer bevétele – a

működési költségek levonása után – a fővárost illeti, a kialakítás költségei viszont a kerületet terhelik. Óbudán összesen tízezer parkolóhely létesülne, ebből hozzávetőleg ezer férőhely fővárosi tulajdon. A költségek vállalásáról még nem sikerült a fővárossal megállapodni, ezért az automaták beszerzését célzó tendert sem tudták kiírni.

A zónahatárokat a Főváros jelöli ki minden kerületben. Óbudán a Szépvölgyi út – Bécsi út – Bogdáni út által határolt területen kerül bevezetésre a fizető parkolás. Az érintett várakozó helyek 90 százalékán a legalacsonyabb összegű fővárosi tarifát – óránként 175 forintot –, míg a belső újlaki területen 265 forintot kell majd fizetni. A kerületek azonban különféle kedvezményeket kapnak. Korábbi cikkünkben a tarifák is más összeggel szerepeltek. Ennek oka, hogy januártól megemelkedtek a BKV-jegyek árai, és mint ismeretes, ennek függvényében változik a parkolási díjtétel is.

A III. kerületi parkolási rendszer a fővárosban egyedülálló kedvezményeket biztosít a helyi lakosok számára. Lakásonként két

gépjárműre lehet ingyenes várakozási engedélyt igényelni a lakcím szerinti, illetve a környező utcákba, ezen felül naponta másfél óra ingyenes ügyintézési időt kap minden óbudai lakos. Az oktatási intézmények körül délelőtt és délután 20-20 percnyi szintén ingyenes parkolási lehetőséget kapnak a gyermekeiket gépkocsival szállító szülők. A kerületben bejegyzett vállalkozások gazdálkodói kedvezményel élhetnek.

A budapesti parkolási rendszert alapvetően fővárosi önkormányzati rendelet szabályozza, a kerületi sajátosságokról helyi rendeletek szólnak. Az óbudai önkormányzat képviselő-testülete 2012. szeptember 27-én fogadta el a kerület közterületein járművel történő várakozás rendjének szabályozásáról szóló rendeletét. A fizetős parkolás eredetileg 2013 áprilisára tervezett bevezetése a fővárossal történő megállapodás függvénye, amelyről a lakosságot folyamatosan tájékoztatja a kerület. A megegyezés után az önkormányzat kellő időt biztosít a lakosságnak a felkészülésre és átállásra.

forrás: www.obuda.hu

Marossy Ilona

Hajléktalanok

*Behavazott ország
Csillogó bőlepel
Gyémánt gyöngyök
Zimankós hidegek*

*Zúzmarás csipkébe
Öltöztetett fák
Hulló bópibék
Kizsakadt dunnák*

*Eresz alatt jégcsapok
Jégvirágos ablakok
Didérgő emberek
Otthonra nem lelnek*

*Dermesztő éjszakák
Fagyos szelek
Hideg vasfoga
Bőrüket mardossa*

*Riadt tekintetük
Rongyos kabátjuk
Lukas csizmatalp
Korgó gyomruk*

*Puha bótakaró
Fagyos kezek lábak
Szendergő elmúlás
Jégbe fagyott álmok*

*A hírekbe bemonadják
Öt ember megfagyott
Senki nem keresi
Senki sem siratja*

Kerekesszékekkel Óbudán

Ígéretemhez híven folytatom kalandozásaimat a kultúra elérhetőségéről kerekesszékekkel, mindannyiunk okulására.

Az előzőkben a Fő teret kritizáltam, most a Társasköri kalandjaimat mondom el.

Kiválasztottam a műsor füzetből egy nekem tetsző műsort, s az előző közlekedési nehézségeken okulva, jó előre tisztáztam, hogy könnyen bejuthatok-e az épületbe. Biztosítottak róla, hogy igen.

Az első akadály, amire nem számítottam, megint az a fránya kockakő burkolat volt. Körös-körül mindenütt aszfaltból volt az úttest és a járda, kivéve azon a kis darabon, ahol a Társaskör szélesre tárt kapujáig kellett eljutnom kerekesszékekkel. Ráadásul az eső is esett, csúszott az egész út. Meglehetősen rémülten kapaszkodtam a kövekbe sokszor elakadó járgányomba, szerencsére minden baj nélkül megúsztam ezt a kis kalandomat. A kapuban váró kedves hölgy mosolya és segítőkészsége feledtette minden korábbi nehézségemet és végül szép előadásban, maradéktalan élményben volt részem.

Jó tapasztalatomon felbátorodva később egy nyári koncerten is részt vettem, melyet a Társaskör kertjében tartottak. Simán eljutottam egészen a büféig. Ott egy keskeny ajtó állta utamat, amelyen a tolócosim nem fért ki. A kedves személyzet azonnal segítségemre sietett és a nagytermen át kalauzolt egy olyan ajtóig, amin keresztül már

kifértem az udvarra. Jó, jó, de mi van, ha történetesen a nagyteremben is van valamilyen előadás?

Cikkorozatomban elsősorban a visszasságokra kívánom felhívni a figyelmet, de nem mehetek el szótlánul a jó példák mellett sem.

Az Aquincumi múzeum szépen felújított épületében /volt Elektromos Művek/ egy ismeretterjesztő előadást szerettem volna meghallgatni. Az épületbe lépcsősor vezetett, de az oldalfalhoz enyhe lejtésű rámpa simul, öröm volt közlekedni rajta. Ez a rámpa az épületen belül is folytatódott, míg el nem értük a földszintet. A kedves személyzet egy lifthez irányított bennünket, amely kizárólag a rokkantak részére szolgál, ez repített fel bennünket egy fél emeletet az előadóteremig. Ennek az épületnek a kialakításáról csak felsőfokban tudok beszélni.

Volt ám egy kalandom a rendőrséggel is. Valami elintézni valóm akadt a Timár utcai kapitányságon. Már parkolás sem volt könnyű, tömött sorokban álltak a gépkocsik a parkolóban, szabálytalanokdani meg ugyan ki akarna pont a rendőrök szeme láttára? Jó pár kört tettünk a háztömb körül, láttunk ugyan egy rokkant parkoló táblát, elég messze az épület bejáratától, de az is foglalt volt. Végre, valaki kifarolt a helyéről és mi boldogan beálltunk a helyére. Csak akkor akadt el a lélegzetem, mikor megláttam, hogy milyen meredek és viszonylag hosszú lépcsősor ve-

zet fel a bejáratához. Azután felderült az arcom, mert megláttam a falhoz simulva azt a szerkentyűt, amelynek segítségével fel lehet repíteni a kerekesszéket a benne ülővel együtt a bejárat szintjére. Engem a járdán hagyva férjem legott fel is ment a portára és kérte segítségüket az épületbe jutásomhoz. Eltelt néhány perc, fejt vakargatva kijött egy rendőr a portáról, majd bement. Ismét kijött egy idő múltán és közölte, hogy nem találja a szerelőket. Patt helyzet. Mi kint, a bennünket váró törzsőrmester bent, most mi lesz? Megoldották! Megjelent két izmos kis rendőr, székestül a vállukra kaptak és irány az épület! Nagyon sajnáltam szegényeket, a kocsi 25 kg., én 80, alaposan meg is izzadtak.

Az ügyintéző becsületére legyen mondvá, az emeletre már nem kellett felmennem, kerített egy helyiséget a földszinten és ott intéztük el az ügyemet. A visszautam hasonlatos volt a bemenetelemhez.

Mikor újra kijutottunk az épületből, alaposan megnéztem azt a bizonyos felvonót. Nem úgy nézett ki, mint amit használnak. Igazi magyar történet. Nehéz milliókért csinálunk valamit, ki lehet pipálni a feladat teljesítését, ami ugye uniós előírás is, aztán szépen az enyészetté lesz minden, nem használjuk. Különben miért kellett volna karbantartót hívni a működtetésére. Csak egy gombnyomás az egész, amit a portán is illene tudni.

Gálosfai Jenőné

Polgárőrök az utcán élőkért

Tavaly decemberben a Budapest III. Kerületi Polgárőr Egyesület útjára indította a „Minden élet számít” elnevezésű karitatív programját. A tél beköszöntével a hajléktalanok még több odafigyelést igényelnek, hisz a hideg, a zord időjárás végzetes is lehet a számukra.

A polgárőrök nap mint nap találkoznak az utcán élőkkel, azok problémáival. Bár több szervezet is „szakosodott” ezen emberek ellátására, a segítségből sosem elég. A szolgálatok során szerzett tapasztalatokból kiindulva a polgárőr járőrök hetente több alkalommal felkeresik a kerület azon pontjait, ahol a hajléktalanok tartózkodnak.

Tájékozódnak, hogy szükségük van-e segísége. Amennyiben igen, úgy hívják részükre a kríziszolgálat gépkocsiját, hogy vé-

dett helyre szállíthassák az érintettet, vagy értesítik a mentőszolgálatot. Az akció első fázisa-

ként saját főzésű forró citromos teát adtak termoszból kimérve, illetve műanyagpalackba töltött

italal, illetve szendvicseket kínáltak az utcán rekedt embereknek. Őt alkalommal élelmiszer csomagot is osztottak.

Januártól a Magyar Máltai Szeretetszolgálat Utcai Gondozószolgálatával közösen segítenek a rászorulóknak. Ennek keretében a polgárőrök a Miklós utcai hajléktalanszállón veszik fel a teát és a kiosztandó élelmiszereket, majd osztják szét a szabadban, aluljárókban, romos épületekben élők között.

A közel két hónapos akció alkalmával számos esetben nyújtottak hathatós segítséget a kerületi polgárőrök. A gondoskodás a tervek szerint egészen a jó idő beálltáig folytatódik, mert MINDEN ÉLET SZÁMÍT!

Óbuda-Békásmegyer
Önkormányzata

Ismerjük fel és óvjuk természeti kincseinket!

Ez a hónap az allergiát is okozó növények virágzásának a kezdete!

A **tiszafa** (*Taxus baccata* L.) A *nyitvatermők*ből tartozó örökzöld cserje, ill. fa. Hegyes, lapos, puha tűlevele színén sötétzöld. Kétlaki növény. A porzós példányok okozzák az arra érzékenyek allergiás reakcióit. A női példányok magjukon piros magköpenyt növesztenek. Ez édes ízű, így a madarak segítenek a terjedésében. Különben az egész növény igen **mérgező** a *taxin* nevű alkaloidja miatt!

Ha természetes közegében él: Bükkben: Lillafüred, Ómassa, Bakonyban: Bakonybél, Boros-tyánhegy stb.) akkor **védett** fajunk! Közép-Európa egyik legnagyobb tiszafása Miklóspál-hegyen van. Mivel árnyékedvelő, ezért elegyfa. igen magas életkort elérő, lassú növekedésű. A legtöbb fenyővel ellentétben jól sarjad. Fája finom szövetű, igen kemény és tartós, vörösbarna, gyantajarat nélküli. Jól fényezhető, ezért faszoberások esztélyások, műasztalosok kedvenc „alapanyaga”. **Veszprémben** a Vörösmarty tér 7. szám alatt egy különleges példánya egyedi védelemben részesült. A város legmagasabb tiszafája 12 m, 180 éves, nőivarú egyed. Tővénel 80 cm kerületű, koronájának átmérője 13 m. Alatta sok természetes „gyermek” van. Engedéllyel látogatható.

Itt a hegyzetes közegében él: Bükkben: Lillafüred, Ómassa, Bakonyban: Bakonybél, Boros-tyánhegy stb.) akkor **védett** fajunk! Közép-Európa egyik legnagyobb tiszafása Miklóspál-hegyen van. Mivel árnyékedvelő, ezért elegyfa. igen magas életkort elérő, lassú növekedésű. A legtöbb fenyővel ellentétben jól sarjad. Fája finom szövetű, igen kemény és tartós, vörösbarna, gyantajarat nélküli. Jól fényezhető, ezért faszoberások esztélyások, műasztalosok kedvenc „alapanyaga”. **Veszprémben** a Vörösmarty tér 7. szám alatt egy különleges példánya egyedi védelemben részesült. A város legmagasabb tiszafája 12 m, 180 éves, nőivarú egyed. Tővénel 80 cm kerületű, koronájának átmérője 13 m. Alatta sok természetes „gyermek” van. Engedéllyel látogatható.

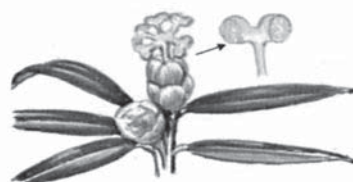
Itt a hegyzetes közegében él: Bükkben: Lillafüred, Ómassa, Bakonyban: Bakonybél, Boros-tyánhegy stb.) akkor **védett** fajunk! Közép-Európa egyik legnagyobb tiszafása Miklóspál-hegyen van. Mivel árnyékedvelő, ezért elegyfa. igen magas életkort elérő, lassú növekedésű. A legtöbb fenyővel ellentétben jól sarjad. Fája finom szövetű, igen kemény és tartós, vörösbarna, gyantajarat nélküli. Jól fényezhető, ezért faszoberások esztélyások, műasztalosok kedvenc „alapanyaga”. **Veszprémben** a Vörösmarty tér 7. szám alatt egy különleges példánya egyedi védelemben részesült. A város legmagasabb tiszafája 12 m, 180 éves, nőivarú egyed. Tővénel 80 cm kerületű, koronájának átmérője 13 m. Alatta sok természetes „gyermek” van. Engedéllyel látogatható.

Jó sövény készíthető belőle. Igen szép növény!

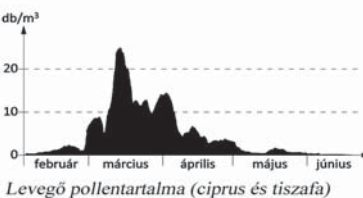
Stollmayer Ákosné

Női példány

Porzós példány

Szilvafa

Hogy én először hogy lenéztem, alábecsültem – most már szégyellem magam ezért. Csak az mentette meg a kivágástól, hogy a teleknek a határára nőtt, de a törzse a szomszéd kertjében áll. Aztán tessék, most mekkora segítséget ad!

Bizony, nem becstelenem, mert ágasbogas, torzonborz koronájában semmi szépet nem láttam, egy nemes meggyfát képzeltem a helyére. Vadszilvafáról van szó, a sárga gyümölcsűről. A gyümölcse fosóka szilva. A türelmetlen gyermek féltetlen megeszi és már szaladhat is. Aránytalanul nagy magot terpeszkedik a vékony gyümölcsréteg alatt és nem egy magvaváló típus. Befőzni nemigen lehet, a belőle főzött gyümölcsleves egy merő ecetnek hat, olyan savanya. Bezzeg, ha megérik, már minden rendben van. Finom édes gyümölcse csak úgy eteti magát. És szapora is, ő maga, meg a Jó Isten tollas teremtményei terjesztik a magját.

Több éve már, hogy békén hagyom, se ágát, se bogát nem vagdosom, amit a fa a következőképp hálál meg. Először is, szélesre tárta karját, a lombkorona az alsó részeken szépen kiterjedt. Aztán, békésen tűri, hogy egy tanácssteremnyi madáretetőt felaggassak rá. Az etető kampójának a helye évek óta ugyanott van, jól megtartja az ág. És itt rejlik a nagy segítség. A burjánzó ágak biztonságos helyet adnak az etetőhöz érkező vadmadaraknak. Félreeső helyet az emberi zajoktól, utcai zörgésektől. Az utcafrontra kitett etetőmmel nem arattam sikert, bezzeg itt, a kertek határára nőtt fa nagyon megfelel tollaséknak. Az etetőm egy bálterem, egyszerre sokan elférnek, aztán az olajos magvak után a csőrüket a faágakba törlik gyors fejlődésükkel. Ezek a madárkák ám szemetelnek, kipotyogtatnak egy csomó magot az etető alá. Ebbe én is segítek nekik, mert a szakkönyvek szerint a madárkák egy része jobb szeret lenni ennél. Szóval van szerencsém így télidőben percekig elnézni, hogy nyüzsgő-mozog az etető – benne a reggeliző madarak, felette nyüzsgő a fa, mert a koro-

nájában a már megreggelizettek törölgetik csőrök-kéjükkel, lenn nyüzsgő a föld, ott azok vannak, akiknek oda táltam.

Ez a drága jó szilvafa a hálószobám ablaka előtt van. Onnan szemlélem a madársereget. Ott szoktak kopantani a madárkák, ha reggel nem érek ki időben az elemőzsiával. Tavasz közeledtével, amikor már rovarok is előkerülnek, az etetést abbahagyom. Minden évben van egy koratavaszi reggel, amikor még pirkadat előtt, a sötétben arra ébredek, hogy vakító fehérség van az ablakom előtt. Mindig huncutkodik velem a fa, mert először azt hiszem, hogy óriási mennyiségű hó esett le. Aztán rámnevet a fa hófehér lombkoronája: ne ijedezzek, csak virágbaborult és pompázik. Már csak a kedvemért is. Kívánom magamnak, hogy még sok tavaszon huncutkodjon ez a szilvafa velem.

Orebovszky Vali

Kerti dolgaink

A lap megjelenéséig kiderül, igaz-e a naphoz fűződő népi mondás: „Piroska ha fagy, negyven napig el nem hagy”. Remélem nem.

Ahogy kinézek az ablakon nehéz elképzelni a kerti munkákat a 20 cm-es hóban. Természetesen lehet a szobában is kerti munkát végezni. Tervet készíteni a virág, és zöldség-ágyásokról. Ellenőrizni szobanövényeink állapotát. A kamrában átneézni a szerszámokat, a maradék vegyszerek lejárati idejét.

Kertben az elsősorú feladat az örökzöldek, és a fák hótól való megszabadítása. A vizes hó igen súlyos, és komoly törési károkat okozhat.

Ha megszabadultunk a hótól sok munkánk lehet, ami persze időjárás függő. Pucolhatjuk a gyümölcsstermő bokrokat, metszhetjük a gyümölcsfákat. Téli lemosó permetezést végezhetünk. Gyepeinkből vasszulfáttal kiüríthetjük a mohát. A hó vége felé rendberakhatjuk évelő ágyásainkat, és ültethetünk két éves virágokat, például nefelejcsét, árvácskát. Visszavághatók a nyári virágzó bokrok, a hibiszkusz, a nyári orgona. Nézzük át a pincébe tárolt gumóinkat, nem jelentkezett-e valami betegség.

A gyümölcsfák metszéséből, és a diszcszerjék ritkításából származó ágak nagy része a lakásban, vázában kivirágoztatható.

A jelenlegi vastag hótakarótól néhány grammos énekes barátaink szinte csak az etetőkből jutnak élelemhez. Ügyeljünk, hogy ezek állandóan legyenek feltöltve. Az ottani nagy sürgés-forgás szemet gyönyörködtető látvány.

Jó tavaszi munkakezdet kíván

Ort János – kertész

Főzzünk jó paradicsomlevest!

Szerencsére ma már nem kell a paradicsomlevest pusztán a nyári időszakra számítani.

Jó minőségű sűrített paradicsomkonzervek kaphatók. A piacon is találunk néha szép érett paradicsomot. A jó leveshez új szemlélet kell. Tartsuk távol hát a zsírt, lisztet, hagymát, tésztát és egyéb felesleges dolgot, ami nem hozzáad értéket, hanem lesilányít a „laktatósság” szörnyű bálványá érdekében. Egy leves ne legyen laktató, hanem olyan, ami tükrözi a paradicsom tiszta ízeit és gyönyörű színét. Mint minden gondosan készített levesnél, itt is induljunk ki egy alapléből, ami lehet marhahúsból, vagy szárnyasból. Ezt nagyon gondosan szűrjük át. Fontos, hogy teljesen

zsírozzuk le. Egyetlen úszó zsírkarika tönkretelheti a látványt.

Ízlés szerinti mennyiségű szép, érett paradicsomokat, pár percre dobjuk forrásban levő vízbe, majd helyezük át hidegbe és hámozzuk meg. Vegyük ki magjait és a belét. Azt másra felhasználhatjuk. Vágjuk kockára és tegyük az alaplébe főni. Keverjük bele a sűrített paradicsomot. Adjunk hozzá friss bazsalikomot, és forraljuk fel. Ha beállítottuk sósságát, készen is van. Aki szereti, tehet bele kevés cukrot. Az arányokat mindenki maga kísérletezze ki. Aki betűtészta tesz a paradicsomlevesbe, egyéb szörnyűségekre is képes!

Pirchala István

Márti!

Január 13-án jött a szívbeteges hír, hogy Bakó Márta, a mi Mártikánk végleg itt hagyott bennünket.

Kegyes volt hozzá a halál. Egy tevékeny – bár mostanra már kissé lelassult – élet végére gyorsan tett pontot. Szerettei körében hunyta le szemét, immár örökre.

Művészetének nagyságát méltassák a szakértők, mi, szomszédok és barátok, az EMBERT siratjuk.

Szeretettel emlékezünk azokra a szomszédbulikra, amelyeken mindig köztünk volt, élveztük kedves, bölcs humorral elmesélt történeteit rokonairól, kollégáiról, arról a felfordult világról, amely sem őt, sem családját nem kímélte. Szerette hivatását és nem csak színészként volt igen jelentős, de emberi magatartásával is kimagaslott, hazaszeretete mindannyiunk előtt példaértékű volt.

A harmincas évek közepe óta töltötte itt a nyarakat, picike, de nagyon mutató, „viháros” feliratú

faházukban. Őslakók. Még Hedvig utcánkat is az édesanyjáról nevezték el. Az ötvenes évek óta férjével és fiukkal egyre többet tartózkodtak itt. A később felépült lakásukban váltak aztán igazi hegylakókká. Családjával tagja és segítője volt Egyesületünknek. Kitűzött céljainkat önzetlenül támogatta.

Nemrég ünnepeltük 90. születésnapját, akkor kortalannak és jó erőben lévőnek láttuk. 92 évesen fejezte be teljes értékű, sokoldalú életét. Egyenes gerincű, hazáját és az embereket szerető, tartalmas életéért tárt karokkal várták az égiek.

Barátai, szomszédai számára nem halt meg, emlékét szívünkben őrizzük, de hiánya fájó úr marad.

S.H.E.

Bakó Márta 1920. április 9-én született Budapesten. 1942-ben végzett a Színművészeti Akadémián. Elsőként a Nemzeti Színházhoz szerződött, amelynek

1945-ig volt tagja. Az

1946/47-es évadban a Vígszínházban szerepelt, 1947-től 1954-ig azonban – politikai okokból – nem kapott feladatot egyetlen színházban sem. 1951-ben kitlepítették. 1954-ben kapott újra szerződést Budapesten, a József Attila Színházban. 1955-től 1956-ig a kecskeméti Katona József Színház, 1956-tól haláláig pedig a József Attila Színház társulatának tagja volt. 2005-ben lett a színház örökös tagja.

A „Rosszkor születünk” című önéletrajzi könyve 1991-ben jelent meg, majd személyes vallomásait emlékiratait az „Így történt...” című, 2001-ben megjelent könyvében tárta az olvasói elé. Nyolc évvel később Zenker

Katalin az „Őfelsége a színház Bakó Márta emlékezetében” című könyvben formálta regényé Márta színházi történeteit, vallomásait a színházról és önmagáról.

A Magyar

Köztársasági Érdem-rend kiskeresztjét 1995-ben, Aase-díjat 1994-ben, Gobbi Hilda-életműdíjat 2004-ben kapott, 2005-ben elnyerte a József Attila Színház Nívódíját.

A teátrum közlése szerint Bakó Márta 2010-ben, 90 éves korában lépett színpadra utoljára, a József Attila Színházban, a Hamlet című előadásban.

Bakó Márta temetése február 15-én, pénteken 15 órakor lesz a Fiumei úti Nemzeti Sírkertben.

1%

Új esztendő dátumát írjuk már néhány napja leveleinkre, határidő naptárunkba. Kicsit kótyagosak vagyunk még az elmúlt év utolsó heteinek nagy rohamától, még pihenjük egy kicsit fáradalmainkat. A decemberi nagy rohanás, a karácsonyi előkészületek fárasztottak ki bennünket. Nemcsak közvetlen hozzátartozóink megajándékozása, az ajándék kiválasztása történt nagy rohamban, legtöbbször az utolsó pillanatban, de tavaly divatba jött a jótékonykodás is. Ezt harsogta naponta többször is a TV és a rádió, alig ismert celebek, ismeretlen „személyiségek” nyilatkoztak arról, hogy adni jó és ők ennek vagy annak ajándékoztak pl. egy karácsonyfát, vagy valami mást.

Tévedés ne essék, én nagyon dicséretesnek tartom, hogy jótékonykodjunk. Emberi kötelességünk segíteni az elesett, nélkülöző embertársainkon. Nem azzal volt bajom, hogy a média erre buzdította az embereket. Nekem csak az nem tetszett, hogy olyan harsány volt az egész, mintha nem is a jótékonykodás volna a cél, inkább az, hogy néhány ember a médiabeli nyilatkozatával akart hírnévre, ismertségre szert tenni, nem a jótékonykodás volt a célja, sokkal inkább saját karrierjének ápolása. Lehet, hogy rosszul látom a dolgokat, a cél szentesíti az eszközt és végeredményben mindegy, hogy milyen a módszer, a lényeg, hogy az emberek megmozdultak és csak összejött némi támogatás az arra rászorulóknak. Az meg végkép az én dolgom, ha az ízlésemnek a csendes, névtelen jótékonykodás felel meg jobban.

Egy példát szeretnék elmondani erre, mert szerencsére, ilyenre is akad példa.

Él Magyarországon egy több tízezres, mondhatom százezer feletti létszámban olyan ember, akinek halálos betegsége van, a szakemberek szerint ez a betegség rosszabb, mint a rák, mert ez utóbbival ellentétben, melyre már akad gyógyszer, erre a betegsége, a veseelégtelenségre nincs. Aki ebben a betegségben szenved az élete végéig két naponta géphez van láncolva, s élete azon függ, hogy a normális esetben a vese által végzett méregtelenítést meddig tudja a gép elvégezni, ill. meddig bírja a szervezete a gépi beavatkozást.

Sajnos, egyre több fiatal szenved ettől a kórtól, de nagyon sok az idős beteg is. Sok olyan van köztük, aki magányos, akinek párját már elsodorta mellőle a Végzet, elhaltak már a gyerekei is, vagy élnek ugyan, de a létükért való küzdelemben már nem marad idő az idős hozzátartozó gondozására, legfeljebb csak egy-két telefonra futja. Ezek az öregek magányosan, elhagyottan élnek, még jó, ha valami öregek otthonában. Életük egyre céltalanabb, a tekintetük egyre üresebb, lélektelenebb. Kapcsolatukat a külvilággal csak a két naponkénti kezelés jelenti. A nővérek, akik kedves szóval, mosollyal üdvözlik Őket, soha nincs rossz szavuk hozzájuk és igyekeznek legalább a velük együtt töltött időt kellemessé tenni. Pedig nekik is vannak gondjaik. Rendszeresen szemtelen volt a gyerekekük, összezeszték a férjükkel, beteg az édesanyjuk, stb., de ezeket a gondokat kívül hagyják

a kórházon és örökké csak mosolyogva azon igyekeznek, hogy ezeknek az elesett embereknek segítsenek, tartsák bennük a lelket

A Szent Margit kórház Dialízis állomásán az osztályvezető főorvos határozott közreműködésével minden évben karácsonyi ünnepeket rendeznek a betegeknek. A műsor igen színvonalas, lélekhez szóló. Szeretetről, hitről, a sors elfogadásáról szól. Szívbeteges műsor és a látvány, ahogy a máskor hideg fehérbe öltözött orvosok és ápolók most ünneplő ruhában sűrögnek-forognak közöttük.

A hangulatosan gyertyafénybe öltözött, máskor hideg váróhelyiségben most feldíszített karácsonyfa fényei ragyognak, az asztal terítve mindenféle finomsággal, süteménnyel, gyümölcscsel, ami sokuknak csak ilyenkor jut osztályrészül. A kezekben csillagszóró sziporkázik, az arcokon meghatottság és örömkönnyek. Sok betegnek csak ez a kis ünnepség jelenti a karácsonyt, a szeretet ünnepét.

Hogy ezek a beteg emberek ilyen örömhöz jussanak, az a kórház Vesealapítványának támogatásával valósulhat meg. Az Alapítványt névtelen emberek adóforintjából, esetleg további önkéntes adományokból működtetik. Tevékenységükkel az élet elesetteinek nyújtanak segítséget, szereznek örömet.

A karácsonyi támogatásokon már túl vagyunk, de nemsokára jön az adóbevallás és rendelkezniünk kell adóforintunk 1%-ról. Ha még nem tudják, kit támogassanak, kérem gondoljanak ezekre a beteg emberekre.

A Szent Margit kórház Vesealapítványának adószáma: 18087183-1-41

Gálosfai Jenőné

Becenevek

Az év végi ünnepek, a sok szabadnap lehetőséget adott a családi vendégeskedésekre. Sőt barátainkkal, kedves ismerőseinkkel is többször találkozhattunk.

Jópofa dolgokat lehetett hallani – mesélik többen is. Érdemes erre figyelni, erről beszélgetni. Így aztán, mivel nagyobb körben cseveggettünk, sok jó sztorit gyűjtögethettünk.

Talán az egyik legédesebb, amikor megismerhettük kedves barátaink, csak otthon használatos beceneveit. Amit ugye, esetleg csak a hálószoba idilli hangulatában, bizalmas légkörben engedhetnének meg magunknak. Mire is gondoljunk? Szóval, amikor a jól ismert professzor barátunkról kiderült: Ó otthon a „Macóka”. Hát ez nem akármilyen! Ezt nem is velünk közli a ház asszonya. Csak véletlen elszólás. Persze nem nevetünk, még csak meg sem lepődhetünk. De megreked a légkör nyomban. Úgy ránk törhet a nevetés, hogy szinte izzik a fülünk a nagy igyekezettől, annyira szeretnénk elfojtani. Nem is tudjuk, hogyan lehetne lehűteni magunkat. Annyira zavarba lehet jönni ezektől a „beszólásoktól”. Talán jó lenne „véget vetni a zenének”, és miham-

rabban hazamenni. Ám ez is furcsa lenne.

Aztán volt olyan is, amikor idős barátunkat a fiatal felesége „Macilacinak” nevezte. Ez sem a vendég kedvéért volt. Közben nem is mosolygott, hétköznapi rutin ez, úgy néz ki. Ez mehet folyton. Szépkorú barátunk, pedig kénytelen retirálni, hiszen a negyedik házasságában már nem vacakolhat az ember. Ám az is lehet, ez a nívós szituáció tartja „fiatalosan”. Esetleg nála, ez lobbanthatja fel, a fiatalság morzsáit.

Aztán alacsonyra sikeredett, pestiesen mondva, mélynövésű barátunkat, nagydarab neje „Kicsimnek” szólítja. Vajon miért mondja ezt előttünk? Hiszen, tudjuk, látjuk is. Mi ebben az újszerű? Ez már csak így marad, és kész! Esetleg öntözze, vagy állítsa ki az esőre – lehetne tanácsolni, igény esetén.

Az ellenkezőjét is hallottuk, amikor az egészen kicsi asszonyka azt mondta a böhöm óriás férjének: „Picim”. Itt aztán a hol, a merre, a meddig igazsága már ki sem bogo-zható. Persze csak ők tudhatják, ez miről is szól.

Múltkor meg azt mondja egy férfi a feleségének „Öregfű”. Ez a

jámbor jőember most kit is szeret, vagy titokban mit is szeretne? És egyáltalán ki viseli a kalapot?

Azt is megtudhattuk a vigasságok kapcsán, az izgága szomszédot otthon „Mókuskámnak” szólítják. Ez sem semmi, sőt! Majd, ha nyáron megint balhézik, erre fogunk gondolni – mesélte valaki. A mérgeledés helyett jókat lehet nevetgélteni. Praktikus ugye? Az élet bölcs, mindig ad jó megoldásokat, csak ki kellene várni.

Az meg direkt aranyos, ami még gyermekkorunkból ismerős. A kedves szüleink „Szivikémnek”, esetleg „Édikémnek”, szólították egymást. Az is igaz, csak otthon, és szinte szemérmesen tették. Az meg aztán felülmúlhatatlan, amikor a család „Édesnek” szólítja a mamát.

Amúgy - tulajdonképp - igen jó, amíg mókázni, viccelni tudunk – ha jól belegondolunk. És, ha ettől érezzük jól magunkat a bőrünkben, akkor mi van?

Másrészt meg az a helyzet, ebben a nyugtalan világunkban azt diktálja az élet, gyorsan mondjunk ki mindent úgy, ahogy az éppen az eszünkbe jut.

Csak aztán nehogy az legyen a vége, egyszer csak úgy vágtatunk, hogy szinte szembe jövünk saját magunkkal.

W. Grass

Vigyázat, lopnak!

Nem tehetek róla, gyárilag hibásan születtem. Telejöhíszeműséggel, optimizmussal, embertársaim iránti bizalommal. Életem során többször kaptam emiatt pofonokat, mégis továbbra is töretlenül bíztam embertársaimban. Most, ahogyan a tele pohár is túlsordul az utolsó csepptől, így kezd elhalványodni az én optimizmusom is.

Egy szép, de borongós januári napon, mikor köd szitált és a belőle áramló nedvességet jeges szél csapkodta a fázósan tovasiető emberek arcába, a Vörösvári úti rendelőből kilépve siettünk hazafelé, az otthon biztonságot nyújtó melegébe. Azaz csak siettünk volna, mikor a kapun kilépve egy ember toppant elénk, s megkérdezte, nem tudnánk-e felváltani egy 200 Ft-os érmét apróra.

Férjem kézségesen nyúlt a pénztárcájához és nyitotta az aprópénzes rekeszt. Még szinte ki sem nyitotta a tárcáját, mikor a vele szemben álló férfi ujjai már majdnem ott kotorásztak az aprók között. Férjemnek szerencséje, nagyon jó reflexei vannak és még a levegőben elkapta a kutakodni készülő ujjakat. Rá is rivalt a jó emberre, hogy ugyan mit képzél, mit nyúlkál más tárcájában. Az illető egy cseppet sem jött zavarba, azt mondta, csak segíteni akart, hogy férjem ujjai ne gémberejdenek meg a hidegtől a pénzben kotorászva.

Nem volt mit mondanunk, a csere megkötött, emberünk megkapta az aprót, mi a 200 forintot. Úriemberünk még egyszer elnézést kért, majd búcsúzóul a jobbját nyújtotta, még egyszer elnézést kérve az előbbi kis incidens miatt. Férjem kesztyűtlen kezével elfogadta a békejobbát, s ahogy a másik férfi keze az ujjai köré fonódott, érezte, hogy a jegygyűrűje szép lassan csuszszanni kezd lefelé. Azonnal jó szorosra zárta ujjait és méltatlankodva kirántotta kezét a ravasz tolvaj szorításából. Kilátásba helyezett egy rendőrségi hívást, mire barátunk pillanatok alatt kámforrá vált.

Sohasem hittem, hogy valaha ilyen fogok üzenni Önöknek, kedves hegylakók. Kérem, ne legyenek udvariasak, jóindulatúak. Hihetetlen a bűnözők találmányossága, nem szabad hinni senkinek. Nem mindenkinek jók a reflexei, nem mindenki van jó erőben, könnyen kárát láthatja jóindulatának. A tolvajok, sajnos, köztünk járnak és már azokat a helyeket sem kerülik, ahová az élet elesett, beteg emberei járnak.

Gálosfai Jenőné

Paplanernyős kényszerleszállás

Tisztelt BM OKF, korábbi híradások már beszámoltak arról, hogy néhány esetben hibás cím, vagy inkább azok hibás értelmezése – esetleg az OKF és a Tűzoltóság közötti kommunikáció hiányossága akadályozta a késlekedés nélküli kivonulásokat. Nem gondoltam volna, hogy ezt Budapest, a III. kerület jól kitáblázott, térképpel pontosan lefedett területén saját bőrünkön is megtapasztaljuk.

2013. január 25-én délután egy paplanernyős néhány ingatlanra tőlünk kényszerleszállást hajtott végre. Miután csak a fennakadt ernyőt láttam, más, egyszerűbb megoldás híján kiabálással igyekeztem megtudni, történt-e baj a pilótával, de válasz nem érkezett. Azonnal hívtam a rendőrség 107-es számát, többszöri kísérlet ellenére nem vették fel! A 105 hívószám jelentkezett és fogadták a bejelentésemet. Az ügyelet kérésének eleget téve gyalogosan elindultam az Erdőalja út – Hedvig utcai sarokra, miközben hallani lehetett, hogy a sziréná-

zó szerkocsik a Bécsi úton Pilisvörösvár irányába haladnak. Szerencsére az ügyelet közben visszahívott és pontosítottuk, a Vörösvári út – Farkastorki út – Viharhegyi út – Erdőalja út megközelítési útvonalat.

A kiérkező parancsnok kérésére azt a választ adta, hogy a GPS-t követve indultak rossz irányba...

Nagyon határozottan szeretnék választ kapni arra a kérdésemre – mert közérdekű – hogyan fordulhat elő ilyen súlyos hiba? Hogyan létezik, hogy kerületi tűzoltók gépkocsivezetői nem rendelkeznek megfelelő helyismerettel? Hogyan létezik, hogy a diszpécser a térkép mellől nem adja meg a pontos megközelítéshez szükséges adatokat? Ha téjé lett volna az eseménynek (pl. súlyos sérülés) miként számoltak volna el a kiesett percekkel?

Üdvözlettel:

Név, cím

Válasz még nem érkezett.

R.L.

Mária néni

A hóesés engem mindig örömmel tölt el. Olyan béke, csend és hihetetlen nyugalom árad ilyenkor fentről, hogy nem bírok magammal és kimegyek lapátolni. Varázslatos nézni a fákat, a föntről kavargó nagy pelyheket, érzem magamban a növekvő örömet. Amikor már végeztem a portánk előtt, ellapátoltam a havat Mária néni előtt is, mert tudtam, hogy ő már nem bírná, s mégis, ott a járda, ne szólják meg az arca járók. Nekem esett jól a hóban matatás, nem járnak a máskor szélesebben elrobbogó autók, az ismeretlenek is pár szót szólnak egymáshoz, mert hát esik a hó!

Mária néni talán sose tudta meg, hogy én lapátoltam a havat a háza előtt.

Vagy talán mégis?

Egy nyári nap a szomszéd asszonyunk szaladt át hozzánk.

- Gyere gyorsan! Most gurult el az autód előttünk, én automatikusan integettem, de nem ült benne senki! Rosszul húzhattad be a féket!

Kirohantam, közben arra gondoltam: Csak ne jöjjön a busz, csak ne üssön el senkit, csak ne legyen semmi baj! Ahogy az utcán szaladtam, megláttam a kocsimat, Mária néni ajtaja előtt állt, szépen, békésen befarolt. Kinyitottam az ajtót, beültem, felnéztem, mert azóta Mária néni már odafönt lakik, és azt mondtam Neki: Nagyon szépen köszönöm!

Mikes Kriszta

Kisbolt a Hegyen

Magasan a város fölött, remek helyen lakott egy kedves jó barátom, a lábai előtt hevert Budapest.

- De mondd, mit csinálsz, ha elfelejtettél vajat venni a zsemlére? – kérdeztem egyszer.

- Kocsiba ülök! – felelte a fejét csóválva. Merthogy azon a Csodahegytetőn még egy huncut morzsát se lehetett kapni, se reggel, se este, se hétfőn, se vasárnap, nemhogy kenyeret és vajat!

Bezzeg itt fenn, a mi hegyünkön! Itt a kisbolt! Benne kockavajtól a dobozos rámaig, friss zsemlelétől a műkenyérig, jószótól a mosolyig mindent megkapok. Mi, Hegylakók bevásárolhatunk máshol is. Mondjuk ott lenn a pályán, végtelven a szekeret a bevásárló-szórakoztató-élményhitelek közvetítő-mobilszolgáltató központok szentvenen folyosóin.

De lépünk csak be a kisboltba. Először is, itt köszönéssel fogadnak. Aztán a portéka. A zöldség, gyümölcs direkt nekünk, kedves vevőknek lett válogatva, vigyük bátran, ide-oda valósi a paradicsom, pedigrés a barack, cukor a borsó, kóstoljuk csak meg! Kedves vevőt itt szokásairól is ismernek a boltosok, tudatják, ha friss árú, vagy kedvenc érkezett. Ismerik szöfordulataimat, szójátékaimat együtt játszárok velem, nekem. A hét minden napján.

Garfield macska lustálkodik a bolt védelme alatt, muskátlis ládák között, fényes bundája foltja-it nyalogatja jóllakottan. Valaki ebrudalta egy kertből és azóta a bolt mellett húzza meg magát szegény kövér pára, de a nappal, előzetesen egyeztetett időpontban félfogadást tart az öt etetni kívánó boltosok részére. Emlékszünk

néhányan néhai Bogyóra, a nagytestű zsömle kutyára, aki szintén náluk panziózott napközben. A bolt előtt kevéske föld, mindig beültetve virággal, locsolva, azt is ők gondozzák. Köszönöm, a magam részéről!

Aztán ott a kis közvetítőtábla nagy hírekkel, a Népházi rendezvényekre jegyárúsítás, de szóbeli közvetítés is folyik. Pletykának nem mondanám. Attól még az. A bolt előtt megállunk beszélgetni, ott benn megállunk beszélgetni, kifele jövet beszélgetünk.

Gyakran eszembe jut a bolt bejáratánál Édesanyám elbeszélése Mitetszik boltosról. Mitetszik boltos idősebb gazdája lehetett egy szatócsboltnak egy vidéki városban, odébb a belső részekről, odébb a tehetősebb vevőktől, a mezőgazdasági részen, ahol az arrafelé lakók ritkán fizettek

pénzzel. Nem gúnynev a Mitetszik boltos, hanem a kisgyermek Édesanyám számára a legfontosabb jellemvonása egy idősebb embernek. Úgy mesélte, hogy ha bárki belépett a boltba, az a kérdés fogadta: „mi tetszik?” Tudta jól a boltos, hogy az érkező mit kér, mennyi pénze van és éppen az tetszett a gyerekeknek. Hogy az ő fillérek is ugyanakkora becsben voltak nála, mint a belvárosi szalonokban a pengők. Sőt, még hitelük is volt a pulyáknak és soha nem mérte szük marokkal a cukorkát nekik. Mitetszik boltos elragadta a történelem pusztítása, övével együtt. Nevét tábla nem őrzi. Legyen ez egy kicsit az ő emlékezetére, hiszen a kisboltal egy kicsit visszakapott ő belőle a mi családunk itt, fenn a hegyen, az Olimposzon.

Molnár Andrea

Nem minden a fajta

Folytatva múlt havi elmélkedésünket, nézzük: miben eltérőek és miben ugyanolyanok az egyes kutyafajták? Mi, emberek, hajlamosak vagyunk egy-egy kutyafajta tulajdonságait túlhangsúlyozni, holott ez nem így van. A valódi lényüket meghatározó helyes sorrend úgy alakul, hogy állat, kutya és csak végül számít a fajta. A gazdik, főleg az amerikai gazdik, hajlamosak ezt pont fordítva elképzelni, és az ő rangsoruk végén már nem is az állat, hanem az ember található... Pedig nem szabad csakis a kutya fajtájára fókuszálni akkor, ha a viselkedésről van szó, mert a viselkedés eltérő sajátosságai nem a fajtától erednek.

A fajta csupán csak a kutya

készségeit határozza meg, ezért lesz az egyik oroszánvadász, a másik pedig rövidlábú tacsí, aki oroszánt, szerencsére, legfeljebb csak a tévében láthat... Ugye minden kutya szeret mászkálni, de a szibériai husky képes napokon keresztül is gyalogolni, míg a kényelmes gazda is találhat magának lusta kutyafajtát.

Bármelyik kutyafajta okozhat bajt – bajon most a támadást értjük –, de a Csodálatos Kutyaadoki, vagyis Cesar Millan szerint, akinek „Emberképzés kutyákhoz” című előadás-sorozatában tallózzunk, naná, hogy a legerősebb fajták okozhatják a legsúlyosabb sérüléseket. Ebben a sorban a mester első helyen említi a pitbullt és fajtestvérét a staffordshire terriert,

kis baj, hogy ezeket a „vérszomjas” állatokat az angol őshazában házi kedvencként tartják számon... De azért abban van némi igazság, hogy akad alkatilag is erőteljes fajta, mondjuk ilyen a cane corso, a masztiff, és egy sor további erős fiú. (És mi van az erős lányokkal? – kérdezi a Kutyaapostás, mert jelenthetem: ugyanúgy 42 foggal rendelkeznek a kutyahölgyek is, mint a kutyafajta hímnemű egyedei.) De az is biztos, hogy kiskorukban még ezek a nagylegények sem azon morfondíroztak, hogy ha felnövekvők, be akarok kerülni a hírekbe... Ők nem tervezik előre az eseményeket, erre leginkább az ember képes. A bajok épp ezért annál a gazdánál jelentkeznek, aki

csak a fajtát szereti, de sem az állatot, sem a kutyát nem érti benne.

Ami most következik Millan mester előadásában, az a Kutyaapostás szerint is igen fontos. Már eddig is számszor elmondtam, hogy milyen jó a sétáltatás, az, hogy a kutya minden nap, ha lehet, többször is kimehet a lakásból, az udvarból, hogy energiáit levezesse, társadalmi életet éljen kutyabarátaival és ellenségeivel. A csodadoki a következőkben – vagyis a jövő héten – majd a sétáltatás hiányából adódó fölös energiáról, s az ebből fakadó frusztrációról beszél – nagyon is érdemes lesz hát figyelmeznünk szavaira!

Szűcs Gábor

Staffordshire terrier

Masztiff

Cane corso

December az iskolában

Mikulás. December 6-án Miklós püspök – éves szokásához híven – meglátogatta az erdőaljas gyermekeket. Ezúttal is vele jöttek fekete ruhás kísérei, a krampuszok.

A délelőtti során a Mikulás hozta ajándékok gyorsan elfogytak, de a piros öltönyös püspök megígérte, hogy jövőre újra eljön.

Luca-napi vásár. A Luca-naphoz kapcsolódó hagyományos vásár gyakorlati okokból az idén a december 15-i szombati munkanapon valósult meg. A vásári sokadalomban a nézelődő gyermekek számára újdonság volt a „csokiszökökút”, melynek segítségével csokimázás gyümölcsöket kóstolhattak az érdeklődő inycenek.

Minden nézelődő válogathatott a karácsonyi díszek és a válogatott finomságok között, így aztán sebesen elröppent a munkás szombat délelőtt.

Karácsonyi műsor. Az 2012-es év utolsó tanítási napján a 3.b osztály tagjai adtak elő vidám hangulatú, ünnepi műsort. A karácsonyi versek és dalok után különleges meglepetésként osztályfőnökük, Rátkay Judit által írt történetet adtak elő A karácsonyi díszek meséje címmel.

Az előadásra a gyerekek és tanítóik, Rátkay Judit és Till Csaba készítettek a jelmezeket, gyönyörű díszleteket. A műsor záró mozzanataként gyertyagyújtásra is sor került. Hatalmas tapssal hállalta

A képen az 1. b osztály mosolygós angyalkái és tiszta szívű pásztorai láthatók. Az elsősök a nagyszülők, szülők, testvérek részére készültek egy pásztorjátékkal. Az izgatott készülődést, próbákat, szereptanulást siker koronázta, karácsonyi éjszakát varázsoltak a könyvtárba egy decemberi békézőnap délutánján.

Az egész iskola ünnepelte a 3. b osztály nagyszerű előadását. Igazi karácsonyi hangulatot varázsoltak elénk.

Igazi vásári forgatag lepte el az iskola előterét. Az asztalokra kipakolt kínálat sokakat vásárlásra készítetett.

meg a közönség az előadást. Büszkék vagyunk rá, hogy iskolánkban ilyen tehetséges, kreatív pedagógus kolleganő tanít, aki maga ír, rendez darabot a diákjainak.

De nemcsak a tanulók ajándékozták meg előadásukkal az iskolát, hanem meglepetéssel készültek a tantestület tagjai is: a 3.b osztály tanulóival és az iskolai énekkarral kiegészülve karácsonyi dalt adtak elő a jelenlévőknek.

A pedagógusok nagy sikerű éneklése után az énekkar vezetésével karácsonyi népelemek közös éneklése zajlott, végül Bea néni az összes egybegyűltnek egy karácsonyi kánont is megtanított. Ennek a kánonnak az eléneklése bebizonyította, hogy több száz torok is tud szépen kánont dalolni.

N.Á.

**Sulivárá foglalkozás
ovisoknak,
február 6-án, 16.00 órakor,**

az Erdőalja úti
Általános Iskolában.

**ELŐKÉSZÍTÉS,
KORREPETÁLÁS
KÖZÉPISKOLAI
FELVÉTELIRE**

(matek, magyar,
fizika, kémia)

THALÉSZ - KÖR

a Vörösvári úton,
tel: +36 20- 946 2027
www.obudamatek.hu

AZ EGYESÜLET HÍREI

„Egynek minden nehéz,
sokaknak
semmi sem lehetetlen”

Autóbusz kirándulás Máramarosba

Megbeszélés február 14-én, csütörtökön, 18.00 órakor

Tavaly, Őrvidékről hazafelé, a társaság java úgy határozott, hogy idén Máramaros megyébe és környékére utazunk. Ez lesz a 9. egyesületi autóbusz kirándulásunk.

Máramaros vármegye közigazgatási egység volt a Magyar Királyság északkeleti részében. Területe ma részben Ukrajna, részben Románia birtoka.

Földrajzilag a Rahói-hegység, a Máramarosi-havasok, a Radnai-havasok és a Máramarosi-medence tájegységek alkotják. A vármegye területe mindenhol hegység, csak a középső-nyugati részén lehetett találni egy jelentéktelen völgyet, a Tisza négy-öt kilométeres völgyét.

Vizei közül a vármegye legfontosabb folyója a Tisza, és a Borsahágó alatt eredő Visó.

Viszonylag hosszú útra vállalkozunk. A 6 napra tervezett útvonal kanyarodhat erre, arra, de hogy pontosan hova, és mit fogunk megnézni, azt megbeszéljük február 14-én csütörtökön, 18 órakor a Táborhegyi Népházban. Akit az utazás érdekel, és szeretne résztvenni a program kialakításában, esetleg jól ismeri a vidéket, kérjük, jöjjön el ezen a napon.

A következő számunkban az eredményről, vagyis a programról részletesebb tájékoztatást is adunk.

Vezetőség

Utazás a Smaragd szigetre

Ír est a Táborhegyi Népházban

Varázslatos utazás várja április 20-án a kedves érdeklődőket Szt. Patrik szigetére.

A már tavaly is nagy sikernek örvendett ír est számos érdekes és színvonalas programmal hívogat, dallal-tánccal (a Bran ír népzenei együttes vezetésével), mesével-énekkel (mesemondó Dónal Ó Néill ír barátunk angolul),

ismertetővel és rajzfilmmel az ír kultúráról, kódexművészetéről (Kovács Gáborján, Pödör Dóra előadásában). Közben lesz angol-ír nyelvtanulás, táncitanítás kicsiknek-nagyoknak (Szabó Tánya vezetésével) egyaránt.

A részletes programról időben tájékoztatjuk kedves olvasóinkat.

Vezetőség

Állandó programok a Táborhegyi Népházban

1037 Budapest, Toronya u. 33.

Jóga mindenkinek	h.	17.00-18.30
	cs.	9.00-10.30
Társastánc kezdő	h.	19.00-20.00
Társastánc haladó	h.	20.00-21.30
Pilates torna (Tenki T.)	sz., p.	8.00-10.00
Pilates torna (Naményi E.)	h.	9.00-10.00
	sz., p.	18.30-19.30
Kreatív tánc leányoknak	k., cs.	17.00-18.00
Női torna	k., cs.	18.00-19.00
Férfi torna	k., cs.	19.30-20.30
Zenebölcsi	második k.	10.00-11.00
Bridzs klub	sz.	18.00-22.00
Játék klub	cs.	18.00-22.00
Hastánc	p.	15.00-17.00

Egyesületi iroda nyitva tartása: szerdán 17.00-19.00 h-ig, a hét többi napján előre egyeztetett időpontban, tel.: 430 1326. Gondnok: Gáspár Aranka, tel.: 30-394 0031. Bejárat a Népház udvaráról.

APRÓHIRDETÉSEK

- Angol tanítás, korrepetálás a Testvérhegyen diplomás tanárnőnél. Tel.: 20 213 1738.
- Kézi és gépi pedikűr a Hegyen! Kérésre házhoz is megyek! Tel.: 20-243 3154
- Bütorklinika a hegyen! Mindenféle bútort javítása, felújítása, antik és stílbútorok szakszerű restaurálása! Tel: 388 2464 vagy 30-754 3188

Értelmen túl

címmel kiállítás nyílik február 8-án a Táborhegyi Népházban

Az édeni pár, Ekési Orsolya – fotóművész, filmrendező, anyja, és Nagy Lajos – festőművész, szobrász, díszlettervező, már három éve alkot együtt.

A közös kiállításon a nő finom, könnyed, és a férfi nyers és megdöbbentő valósága alkot tökéletes egyensúlyt, harmóniát.

Nem mindennapi, kissé sokkáló találkozás lesz ez a különböző

művészeti irányzatokkal. Az estét a Larnakh nevű, külföldön is elismert neofolk formáció mélyíti el, zenei közreműködéssel.

A megnyitó beszédet Török Gábor grafikusművésztől halljuk majd, és fel kell készülni egyéb meglepetésekre is.

Szeretettel várunk minden érdeklődőt a tartalmas estére.

Vezetőség

Dezső-tor

XII. Dezső, az áldozatul esett főszereplő. Könnyező asszonyok, nagydumás férfiak tüsténkedtek egész nap. Laci bőllér szórakoztatta segítőtársait szójátékaival, vidám természetével, az éppen arra járókat pedig a legfinomabb darabkákkal kínálta.

Hagymás vér, sült hús, vagyis a flekken, főtt fejhús, bőr és fül nameg főtt máj és szív. Megannyi

ínyencség kísérté végig az egész napot. Kiss Kati orjalevese aztán csúcs, Szűcs Tóni toros káposztája pedig a már évek óta megszokott magas minőség.

Mindez Novath Laci és Ildi kiváló szervező munkáját

dicséri. Köszönet érte. Kellemes napot töltöttünk együtt, teli hassal búcsúztunk.

NEA
NEMZETI EGYÜTTMŰKÖDÉSI ALAP

Tisztelt Olvasónk!
Örömmel tájékoztatjuk,
hogy az Óhegy-hírek folyóiratunk
2013. februári száma
a Nemzeti Együttműködési Alap
támogatásával jött létre.

ÓHEGY-HÍREK

Kiadja: Óbuda Hegyvidékiek Egyesülete,
1037 Bp., Toronya u. 33. Tel.: 430-1326
E-mail: egyesulet@ohegy.hu,
web: www.ohegy.hu

Felelős kiadó: Felcsuti László elnök.
Szerkesztő: Mikos Kriszta, Molnár Andrea,
Varga Szabolcs. Hirdetésfelvétel: Óhegy
Egyesület. Telefon: 430-1326.

Előkészítette: Petit Typo Bt.
Nyomtatás: MédiaPress 1990 Kft.
Megjelenik: 3000 példányban

TÁRSASHÁZAK KÖZÖS KÉPVISELETE

Tíz éves gyakorlattal vállaljuk társasházak teljeskörű közös képviseletét, különösen csőd közeli, rosszul gazdálkodó házak helyzetének javítását, működőképessé tételét, rövid határidőn belül.

Papp Ágnes
1037 Budapest,
Kiscelli köz 11.
30 548-1778
1 387-4994

ÓBUDAI HEGYVIDÉK INGATLANIRODÁJA

Ingatlanirodánk tevékenysége változatlanul az Óbudai hegyvidék ingatlanjainak (építési telkek, családi házak, újjépítésű és használt lakások) értékesítése és bérbeadása.

Forster Judit
irodavezető-építész

ÓBUDALUX INGATLANIRODA

Testvérhegy, Táborhegy, Remetehegy, Mátyáshegy

150 aktuális ingatlant kereső ügyfél, 300 eladó vagy kiadó ingatlan ajánlat

Hívjon bizalommal! 30-696-696-9, 1-242-1096

1037 Budapest,
Erdőalja út 46.

www.obudalux.hu, www.obudaihegyvidek.hu

Kiemelt ingatlan ajánlataink:

- Királylaki úton családi ház, 952 nm-es telken 53 M Ft
- Jablonka úton kétlakásos családi ház
1400 nm-es telken, kültéri medencével 99 M Ft
- Táborhegyen 60 nm körüli, földszinti,
saját kerttel rendelkező lakások 35 M Ft
- Királylaki úton, 700 nm-es,
önálló helyszínrajzi számon lévő telek 49,9 M Ft
- Erdőalja úton, 78 nm-es, 1. emeleti,
saját kerttel rendelkező újszerű lakás 39,9 M Ft

Kiemelt keresési igényeink:

- Ikerház építéséhez önálló helyrajzi számon lévő telek, az EuroCenter közelében, 55 M Ft-ig.
- Család részére min. 4 szobás kiadó ház,
vagy ikerház, garázzsal, havi 350 E Ft bérleti díjig.
- Szentendrén lévő, 170 M Ft értékű luxusház cseréje
Erdőalja út közelében lévő kisebb házra, ikerházra.
- Jó minőségű, hőszigetelt, panorámás,
buszmegállóhoz közeli ikerház, 65 M Ft-ig.
- 80 nm körüli új, vagy újszerű lakás 42 M Ft-ig.

„A stílus maga az ember
a szemüveg maga a stílus”

MINŐSÉGI SZEMÜVEGKERETEK
-10.000 Ft
kedvezmény!

HOZZA BE RÉGI SZEMÜVEGÉT
ÉS ÚJÍTSA MEG STÍLUSÁT!

Az ajánlat 2013. február 1-től március 31-ig, vagy a készlet erejéig érvényes az üzletben meg-
járt szemüvegkeretekre, új homoktölti szűrővel, kiegészítő eseten. A szemüvegkeret költsége
üzletenként eltérő lehet! További részletek az üzletben!

AZ ÖN OPTICNET PARTNERE

opticnet
SZAKÉRTŐ LÁTSZERÉSEK
CSOPORTJA

LENS OPTIKA EUROCENTER

1032 Budapest, Bécsi út 154.

Telefon: 06 1 437-4629

www.lensoptika.hu

Nyitva tartás: hétfő-szombat 10-20 óráig, vasárnap 10-18 óráig

Egészségpénztári elfogadóhely!

www.opticnet.hu

SÁGI MAGDI INGATLANIRODÁJA

Óbuda - Hegyvidéki ingatlanok értékesítése, bérbeadása

Sági Magdolna irodavezető
1037 Bp., Remetehegyi út 52.
Mobil: 30-378 5113, tel./fax: 388 5919
E-mail: sagimagdi1@gmail.com
www.sagimagdi.ingatlan.com

TAVASZI KERTI MUNKÁINK

**metszés, sövénynyírás,
le mosó permetezés,
gyeplazítás, tápanyag feltöltés**

Mérnöki művezetés referenciákkal, garanciával,

20 éve itt a hegyen

www.v31.hu +36 20-934 2740